mendatio. Qui credit aliquod mendatium non eſſe peccatum turpi
ter ſe decipit. pſ. Perdes oēs qui loquuntur mendatium. puer. 19.
Teſtis falſus non erit impunitus ⁊ qui loquitur mēdatia peribit. ¶
Nonū preceptum eſt. non concupiſces rem ꝓximi tui. hic ꝓhibetur
omnis cupiditas ⁊ auaricia ⁊ iniuria ꝓximi cum voluntate ¶ Con
tra hoc preceptum peccatur tripliciter. Primo iniuſte petēdo Jac.
ij. Nonne diuites per pōm oppri. vos. Secundo ad vendēdam alli/
ciendo. 3. regū. 21. dixit rex ad naboth. Da mihi vineam tuam ⁊c̄.
Tertio ipſius mortem deſiderādo vel ꝓcurando Math. xxi. Marci
xij. Ecce heres. Venite occidamus eum ⁊ nr̄a erit hereditas. Mat.
ij. Tunc herodes videns quia illuſus eſſet a magis miſit in bethleē
⁊c̄. ¶ Decimuꝫ preceptum eſt. non deſideres vxorem proximi tui in
quo ꝓhibetur omnis luxuria ⁊ concupiſcētia interior. Mat. v. Qui
viderit mulierē ad concupiſcendam ⁊c̄. ¶ Contra hoc peccatur tripli
citer. Primo de muliere male cogitantes Job. xxxi. Pepegi fedꝰ cū
oculis meis vt non cogitarem de virgine. Item ipſam ornatam in/
ſpicientes puerbi. vij. Ecce mulier occurrit ornatu meretritio prep
ata ad capiēdas animas. Exemplum de berſabee quā vidit dauid
in ſolario. Tertō loquentem auſcultantes puer. vij. Irretiuit eū ſer
monibus multꝭ ⁊ blandicijs labiorum protraxit illum. Eccleſiaſ. ix.
Colloquium mulieris quaſi ignis exardeſcit. Hec igitur ſunt decez
precepta legis que debent eſſe ſcripta in tabulis cordis que ſunt ca/
pax intelligentia ⁊ tenax memoria. in his dēt eſſe ſcripta lex. deutro
v. Erunt verba hec que ego precipio tibi in corde tuo. Debent etiā
tabule ſcripte eſſe intus ⁊ foris quia ea debet quiſq; intelligē ⁊ ope/
re adimplere. deutro. v. Diſcite ⁊ opere ɔplete vn̄. Ezec. i. vidit libꝝ
ſcriptū intus ⁊ foris p hoꝝ p̄ceptoꝝ obſeruātiā adq̄ritur dei ami/
cicia vn̄ in x̄bo ꝓpoſito. Vos eſtis amici mei ⁊c̄. adq̄rit etiā vita bo
na. deutro. 6. Omne mandatū qd̄ ego p̄cipio tibi caue vt diligenter
facias vt poſſis viuere Mat. xix. Si vis ad vitam igredi ſerua māda
ta. Ad hanc vitam nos perducat qui ſine fine viuit ⁊ regnat Amē.

¶ De apoſtolis ſermo tercius.

POſui vos vt eatis ⁊ fructum afferatis ⁊ fructus veſter ma
neat. ioh. x. In h̄ verbo notant̄ duo. ſ. aploꝝ gratuita elc͠io
⁊ offitij eoꝝ debita executō. q̄ pmo poſui vos. q̄ ſcdo vt ea
ſl. ⁊c̄. Quātū ad pmū nōndū ē ɋ poſitō ſignū ē māifeſtatōis diſti/
ctōis ſtabilitō s

tõis ſtabilitõis. iõ eni res ponit̃ vt manifeſtetur vel diſtinguatur vl̃
diſcernat̃ ⁊ ſtabiliat̃ ⁊ in loco ſuo ordinet̃. De p̃mo. gene. ix. Ponã
arcũ meũ in nubib⁹ ⁊c̃. vbi dñs innuit manifeſtatõz ſue clementie
De ſcđo pſ. ſic oues in iferno poſiti ſũt ſic ei oues ordinant̃ in ꝓprijs
caul̃ ⁊ diſtiguũtur ꝓprijs ſignis ſic peccatores i pẽis diſtiguũtur ꝑ
q̃litate criminis. De tertio iob. 38. vbi eras qñ ponebã fũdamẽta t̃/
reꝝm hũc modũ diña ptãs elegit apl̃os ⁊ apl̃icos viros ponẽs eos
in eccl̃a ad manifeſtatõz ſue potẽtie in miraculoꝝ opatõe. Ad diſti
ctõz ſue ſapientie in eoꝝ p̃dicatõe. Ad ſtabilicionẽ ſue bonitatis in
pc̃coꝝ remiſſiõe. De p̃mo. i. coꝝ. xij. Poſuit de⁹ q̃ſdã quidẽ apl̃os
q̃ſdã ꝓp̄has. q̃ſdã doctoẽs. deiñ v̓tutes. exinde gr̃as curatõnũ opi
tulatões gubñatões. genera liguaꝝ. int̃pretatões ſmonũ Que tũc
faciebãt apl̃i corporal̃r nũc faciũt apl̃ici viri ſpũal̃r. mathi. x. infir/
mos curate. i. opp̄ſſos onẽ tẽptatõis mortuos ſuſcitate ſcʒ p̄ reatũ
culpe mõrlis. leproſos mũdate. i. ifectos corruptela ſue ↄuerſatõis
demones ejicite ſcʒ peccatũ deſꝑatõis. in h̄ faciũt miracula viri ſc̃i
ad manifeſtatõnẽ diẽe potẽtie. De ſcđo yſay. xli. Dabo in ſolitudi
nẽ cedꝝ ⁊ ſpinã ⁊ mirtũ ⁊ lignũ oliue ponã i deſertũ. abietẽ vlmuʒ
⁊ buxũ ſiml̃ vt videãt ⁊ ſciãt ⁊ recognoſcant ⁊ intelligant p̄iter ꝙ
manus dñi fec̃ hec. Solitudo mũd⁹ dr̃ ex defectu diẽe gr̃e. Deſer
tũ idẽ dr̃ ex defectu opatõis bone ibi dat dñs cedꝝ cũ ſine meritis
ꝓp̄ij. ʒ ſolũ ſua gr̃a ꝓduc̃ eminẽtia apl̃ice doctrine ⁊ eruditõis. ſpi/
nã acute ⁊ aſpe correptõis. mirtũ. i. ſolatiũ temptatõis. lignũ oliue
dulcedinẽ ↄpaſſioniſ põit i deſ̓to abietẽ manifeſtãdo mũdo rectitu
dinẽ apl̃ice ↄuerſatõnis vlmũ q̃. ſ. vitẽ ſuſtinʒ ſuſtinẽtiã voluntarie
pauptat̃. buxũ ſoliditatẽ infortõis. q̃ oia p̄ viros apl̃icos nob̄ mini
ſtrãt̃ vt videãt hoies oculo fidei. ſ. credẽdo. ⁊ ſciãt opãdo. ⁊ recog
noſcãt facta p̃terita ⁊ intelligãt futura iudicia. De t̃cio yſa. xi. po
ſui v̓ba mea in ore tuo ꝗ ioh̄. xx. Dictũ eſt apl̃is Accipite ſpm̃ ſcm̃
q̃ꝝ remiſeritl. pc̃ca ⁊c̃. Scđo nõtur debita executõ cũ dr̃ vt eatl. ⁊c̃
eſt ãt hec executõ i egrediẽdo i ꝓficiẽdo. i ꝑſeuerãdo vl̃ ↄſumãdo. d̓
p̃mo vt eatl. de ſcđo ⁊ fructũ affẽatis. de t̃cio ⁊ fruct⁹ vr̃ maneat.
Quãtũ igit̃ ad p̃mũ dic̃ poſui vos vt eatis h̄ ãt fit t̓pliciter vl̃ ſicut
milites pugnãdo vl̃ ſic̃ ꝑegrini ↄſidẽando vl̃ ſic̃ reges regnando.
pugnando per exercitium actõnis conſiderando per eminentiam
contemplationis. Regnando per diligentiaʒ prelationis. De p̃mo

Mat.xxi. Ite in caſtellum quod contra vos eſt ⁊ inuenietis aſinam
alligatam ⁊ pullum cū ea. Caſtellum quod eſt contra vos eſt caro
noſtra vbi inuenitur aſina carnalis concupiſcentie ⁊ pullus aſine .ſ.
ignorantia que ſoluuntur per gratiam ⁊ adducuntur ad ieſum cuꝫ
mortificata carne abſolutus peccator appropinquat ad gloriam ie/
ſus ſalus dicitur. De ſcdo. pš. Letatus ſum in his q̄ dicta ſūt mihi
vſqꝫ illuc enim aſcenderūt tribus tribus dn̄i. Nota proceſſum aīme
peregrinantis ⁊ contemplantis deus enim cū peregrino loquitur.
loquitur ei ſine verbo. ⁊ ſimilis quaſi verbum eternum. ⁊ hoc inter
na inſpiratōne. Auditis rumoribꝰ de patria exhilaratur aīa de ſpe
recuperatōnis accepta intrinſecus ꝓmiſſione hec tria tanguntur
cum dicitur letatus ſum in his ⁊c̄. Poſtmodum vero ſicut occurrē
tibus ſibi peregrinis de patria ſua ⁊ ſibi colloquentibus ſic afficiū
tur vt iam in patria ſua eſſe videantur. ideo anima ſtati figitur ī de/
um quaſi rapta in extaſim ex vehementi ammiratōne. Mens intellc̄s
ſtat ⁊ ſtupeſcit ex limpida lu minis incomprehenſibilis viſione. mes
affectus abſorbetur in pacis eterne delectatōne. Sed corrupta car/
nis corpulentia circumdata non poteſt ingredi libere ad ſancta ſan
ctorum intrinſecus ideo dicitur foris adhuc in altis remanere que
omnia tanguntur in iſto verſu Stantes erant pedes noſtri in atrijſ
tuis ie. In ſtatu extaſis ⁊ ammiratō ⁊ ſuſpenſio notatur. In pedibꝰ
congregatō ⁊ affcō deſignantur in ieruſalem viſio lucis. ⁊ delecta
tio pacis deſignatur. In atrijs progreſſus ad exteriora ꝫ non igreſ
ſus ad intima notatur. Poſtmodum conſiderat fructum illius ciui
tatis ī equalitate ⁊ omniū vnitate vn̄ ieruſalem que edificatur vt ci
uitas.ſ. communione ī gaudijs paritate. Auguſtinꝰ participatō eiuſ
ī idipm̄. diſcretōeꝫ ordinū in diſpi claritate. vn̄ illuc ei aſcēdert̄ tbꝰ
tbꝰ dn̄i. De ↄſidēatōe ec̄ pegrini dr̄ Ioſue.ij. Ite ⁊ ↄſidēate trā ⁊ vꝛ
bē iericho. Tercia ē fertilitas pnie iericho lūa īterp̄tatr̄ cꝰ ē mutari ⁊
ↄ̄ficē mutabilitas ē defc̄s vie ↄtra h̄ ↄſiſtit ↄſidēatō aīe ↄtēplatie ↄ̄
hac ec̄ ↄſideratōe dr̄.i.R̄.A. ibat ſaūel p ſigulos ān̄os ↄ̄cuiēs betel ⁊
maſphat ⁊ galgala ⁊ iudicabat iſrl̄. Saūel tipū gēit p̄lati betel ecc̄a
ē. iterp̄tatr̄ ei domꝰ dī. galgala rota ē.ſ. volubilitas ſacre ſcp̄ture maſ
phat ſpiculator īterp̄tatr̄. h̄ ergo ſaūel.i. p̄latꝰ ↄ̄cuit. qn̄ ē ꝑ ecc̄lia ſibi
ↄmiſſa ſolicitꝰ ⁊ ec̄ p̄dicatōꝫ ſacre ſcp̄tuē itētꝰ corrigēdo nihilomiꝰ
ꝓꝑos ↄ̄fc̄s ⁊ ſic pꝫ quō pōiti ſꝫ ad eūdū ī egrediēdo In igrediēdo ⁊
ī ꝓficiēdo ⁊ ī pſeuerādo. Seqr̄ ⁊ fructū afferat l. qd̄ ſit tpl̄r. vl̄ platā/

do vel rigādo qđ plantatū eſt vel purgādo qđ rigatum eſt. Pmū fit
ꝑ fidem ⁊ predicatōnem. 2m per frequētem viſitatōnem ⁊ cōſolati
onem. Tertium ꝑ omnis ſuperfluitatis abciſionem. De pmo. pſ.
Seminauerūt agros ⁊ plātauerūt vi. ⁊ fe. f. na. Quia apl'i ⁊ aplici
viri corda agreſtia ſeminauerūt vbo pdicatōnis ⁊ plātauerūt in fidei
⁊ grē deuotōne. ⁊ fecerūt fructū natiuitatis facientes de filijs ire fi
lios adoptōnis eterne Vn̄ cantat̄ de apl'is Iſti ſunt q̄ viuētes i car
ne plātauerūt eccleſiam ſanguine ſuo. De ſcđo. pſ. Et erit tanq̄ꝫ lig
num qđ plātatū eſt. ſecus decurſus aquaꝝ ꝙ. f. ſ. da. in tē. ſuo quia
ꝑ frequētes viſitatōnes ⁊ ꝯſolatōes ⁊ predicatōnes fiunt in eccl'ia
frēs multiplices. De tcio Jo. 17. Omnē palmitē in me nō faciētem
fructum tollet euꝫ ⁊ oēm qui facit fructuꝫ purgabit eum vt fructū
plus afferat. Ad litterā eni fruct⁹ exuberant cū q̄s ramos ſuꝑfluos
purgat. Tercio poſiti ſunt vt fruct⁹ maneat i ꝑſeuerando qđ fit tb⁹
modis videlicet ſi nō vmiculet̄ fruct⁹ ꝑ ariditatem acidie. Si non
cadat ꝑ vētū inanis glē. Si nō putrifiat ꝑ infuſionem carnalis hūo
ris ⁊ laſciuie ⁊ caloris ꝯcupiſcentie. putrefactō eſt paſſio que fit ab
hūido ⁊ calido ſm pħm. De pmo oſee. ix. Radix eorū exiccata ē. fru
ctum nequaq̄ꝫ faciet. Quia aīa accidioſa arida eſt. nō hn̄s deuocio
nem. ⁊ iō non facit fructū ꝑ bonam operatōnem. Aut ſi aliqn̄ exer
cet bonū opus in genere. totū eſt vmiculatū plenū ariditate vt infe
ctō radicis appareat in fructu opis. De ſcđo. pſ. Dēit locuſta ⁊ bru
cus ꝛc̄. ⁊ ſequitur Et comedit omnē fructum terre eorū Salt⁹ locu
ſte eſt mot⁹ ſuꝑbie ⁊ inanis glē qui deuorat fructum. q̄a corrumpit
opus bonū. Eccle. 6. Non te extollas in cogitatōne anime tue velut
thaur⁹ ne forte elidatur vt⁹ tua ꝑ ſtulticiā ⁊ folia tua comedat. ⁊
fructus tuos perdat. De tercio. ſapiē. 3. Sapiētiam ⁊ diſciplinaꝫ qui
abijcit infelix eſt. ⁊ vacua ſpes illorum ⁊ labores ſine fructu. ſapieti
ā n abijcit luxurioſus cui nihil ſapit niſi caro. diſciplinam guloſus
qui non vacat penitētie exercitio. Sic patet totum.

¶ De euangeliſtis Sermo primus

IN medio eccleſie aperuit os eius ⁊ impleuit eum dominus
ſpiritu ſapientie. ⁊ intellectus ⁊ ſtola glorie veſtiuit illum.
Iocunditatem ⁊ exultationem theſaurizauit ſuper illum. Ec
cle. 17. In verbis iſtis commendatur iſte ſanctus a quatuor que val
de decent hominem. ſcilicet ꝙ ſit eloquens ore. propter quod dicit